

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92588/2021
26.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца TACTUM COMPANY d.o.o. Beograd, против тужене Република Србија-Трећи основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву Трећег основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници већа одржаној дана 26.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев Трећег основног суда у Београду за делегацију надлежности у предмету тог суда Прр 56/21, па се за даље поступање **ОДРЕЂУЈЕ** Други основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду је уз допис од 05.04.2021. године, Врховном касационом суду доставио предмет Прр 56/2021 уз захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

У захтеву је наведено да је тужилац TACTUM COMPANY d.o.o. Beograd Трећем основном суду у Београду поднео тужбу за накнаду штете којом је тражио да се тужени обавезе да тужиоцу исплати износ од 40.000,00 динара, са законском затезном каматом на име накнаде штете настале повредом права на суђење у разумном року у предмету Трећег основног суда у Београду Пл 1026/18.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018), Врховни касациони суд је оценио да је захтев основан, с обзиром да је према наводима из тужбе, управо Трећи основни суд у Београду својим незаконитим поступањем проузроковао штету тужиоцу.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. На основу наведене одредбе може бити одређено поступање другог суда, који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону

месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

Чланом 32. Устава Републике Србије прописано је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљени суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка као и о оптужбама против њега. Чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода прописано је да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Имајући у виду да је тужба ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року поднета Трећем основном суду у Београду, због незаконитог поступања истог суда, то је по налажењу Врховног касационог суда оправдано и сврсисходно да се за поступање у овом предмету одреди Други основни суд у Београду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић